

Als studenten van de faculteit Godsdienstwetenschappen en Godgeleerdheid aan de Katholieke Universiteit Leuven voelen wij ons onthutst, gekwetst en verontwaardigd door de recente feiten in de Belgische kerk. We voelen ons betrokken partij bij deze gebeurtenissen omdat ons vertrouwen geschonden is. We beseffen echter dat ons afgrijzen niet te vergelijken valt met de gevoelens van het slachtoffer. Onze gevoelens van medeleven gaan dan ook naar hem uit.

We voelen ons ondermeer gekwetst omdat onze opleiding vaak geïdentificeerd wordt met de kerk. We willen echter benadrukken dat onze opleiding veel meer is dan kerk. We leren namelijk kritisch en wetenschappelijk reflecteren over de kerk. We bestuderen daarnaast ook andere religies. Tegelijk valt niet te ontkennen dat er een band is tussen het instituut kerk en onze opleiding. Veel studenten worden godsdienstleerkracht of pastoraal werker, en dat maakt de huidige situatie bijzonder moeilijk voor ons. Enerzijds omdat wij worden aangesproken op de problematiek van de kerk. We weten vaak niet hoe we hier gepast op kunnen reageren. Anderzijds zitten we zelf met een groot aantal vragen en gewrongen gevoelens. Het feit dat Mgr. Vangheluwe vorige week aan ons nog een lezing gaf waarbij hij vragen beantwoordde omtrent deze materie, draagt alleen maar bij aan de complexiteit van de situatie.

Het hele gebeuren doet ons vooral pijn omdat de kerk niet voor pedofilie staat. We voelen ons in zekere zin verraden. Tegelijk begrijpen we dat weinig mensen nog de neiging hebben de kerk te vertrouwen. We kunnen hen dat niet kwalijk nemen, maar vinden het toch bijzonder jammer dat elke priester en gelovige nu anders wordt bekeken. De grote meerderheid van de gelovigen, zowel leken als gewijden, blijven hun 'roeping' op een authentieke, evangelische manier beleven en vorm geven.

Sommige vakken van onze opleiding handelen over onaanvaardbaar machtsmisbruik binnen en buiten de kerk. Eén van de cruciale zaken daarbij is dat er altijd eerst waarheid en retributie moet zijn vooraleer men ook maar wil spreken over vergeving. In die zin hopen we dat de commissie Peter Adriaenssens haar werk doet. We verwachten niet van het slachtoffer dat hij zomaar de dader kan vergeven. We geloven dat eerlijkheid omtrent de waarheid ook voor de dader louterend kan werken. Daarnaast leren we ook dat het verkeerd is één persoon te diaboliseren, wat is de context van deze feiten? Is er een machtsstructuur in de kerk en in de maatschappij die seksueel misbruik in de hand werkt? Onder andere in lessen pastoraal leren we hoe gevaarlijk machtsverhoudingen kunnen zijn, en hoe we een professionele relatie met patiënten kunnen opbouwen. Het is belangrijk te beseffen hoe groot het risico op niet-professionele relaties is binnen de zorgsector.

Een laatste punt dat we willen aankaarten is de rol van de media in het hele gebeuren, want die is volgens ons dubieus. We vinden het goed dat men transparant probeert te zijn over de problematiek en zo de waarheid aan het licht wordt gebracht, maar we betreuren de sensatiedrang die de waarheid soms ook verdraait. We vinden het misplaatst dat de privacy van zowel dader als slachtoffer geschonden worden. Sommige kritische stemmen binnen de kerk komen bovendien onvoldoende aan bod in de media. Wie herkent bijvoorbeeld in deze scherpe taal de woorden van de paus "*You have suffered grievously and I am truly sorry. I know that nothing can undo the wrong you have endured. Your trust has been betrayed and your dignity has been violated. Many of you found that, when you were courageous enough to speak of what happened to you, no one would listen.*"?

Kortom, we zijn van mening dat noch diabolisering, noch toedekking met de mantel der liefde adequate reacties zijn op de problematiek. We zijn jonge mensen die zich ieder op zijn of haar eigen manier voor religie en spiritualiteit engageren en we hopen dat wij in de toekomst kunnen meewerken aan een kerk en een maatschappij waarin waarheid en vertrouwen terug tot hun volle recht kunnen komen.

Kirsten De Schepper, Elise Linsen, Gwendolien Vanderschaeghe, Simon Godecharle, Bianca Maertens, Bruno Spriet en Pieter Vyncke. Studenten godgeleerdheid en godsdienstwetenschappen Katholieke Universiteit Leuven.